ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Διεύθυνση: Στοδίου 51
(Β΄ όροφος—Γραφείο 10)
105 59 ΑΘΗΝΑ — 3214.871

Αριθμός Φύλλου 41

ΙΟΥΛΙΟΣ 1994

το Οινοχώρι

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ»

Στις 6 Ιουνίου 1994 κατεδάφισαν την εκκλησία μας Άγιος Αθανάσιος

ΒΕΒΗΛΩΣΗ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΣΙΩΝ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΚΡΕΜΙΖΕΙ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΝΑΟ 300 ΕΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΕΤΙΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΡΓΟΤΑΞΙΟΥ — ΔΑΣΑΡΧΕΣ ΚΑΤΑΚΟΠΤΟΥΝ ΥΠΕΡΑΙΝΩΒΙΟ ΙΕΡΟ ΔΑΣΟΣ ΓΙΑ ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ — ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΒΙΒΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Καταγγέλουμε κάθε υπεύθυνο και ζητάμε την επέμβαση της Δικαιοσύνης, της Πολιτείας, της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και του κάθε Πολίτη και Χριστιανού για τον καταλογισμό ευθυνών στην «Α.Ε.Μ. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ», την Δασική Υπηρεσία του Νομού και την Ιερά Μητρόπολη Φωκίδας, που κατέστρεψαν τον παμπάλαιο Ναό του Αγίου Αθανασίου, προσέβαλαν τα ιερά και Όσια της θρησκευτικής μας παράδοσης και έγιναν συνεργοί στην καταστροφή του υψίστου κάλλους περιβάλλοντος. Ήδη με την συνενοχή τους: α) καταστράφηκε ο υπέρ των 300 ετών πάνσεπτος Ιερός Ναός του Αγίου Αθανασίου, τόπος προσκυνήματος των κατοίκων των κοινοτήτων Οινοχωρίου — Καλοσκοπής — Σκλήθρου — Αποστολιά και Καστελλίων Φωκίδας, β) Βεβηλώθηκαν οι εικόνες και τα ιερά σκεύη με την «αρπαγή» και την απόκρυψή τους σε αποθήκη εργοταξίου ιδιωτικής επιχείρησης, και γ) Κατεκόπησαν οι αιωνόβιες δρυς του ιερού δάσους 6.65 στρεμμάτων του Ναού και μεταβλήθηκαν σε καυσόξυλα.

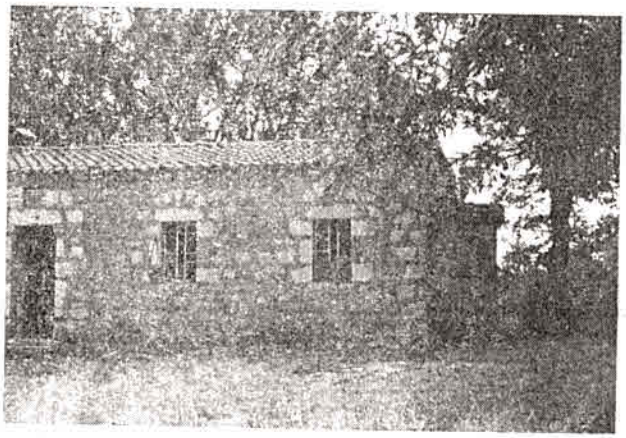

Αυτό είναι το ξωκκλήσι του ΑΗ ΘΑΝΑΣΗ! Οι πρόγονοί μας το διαφύλαξαν όρθιο και ομόλυντο από το 1710 και το παρέδωκαν σε εμάς να το διατηρήσουμε στους αιώνες των αιώνων...

Όλοι οι παραπάνω είναι προφανές ότι παρανόμησαν, γιατί δεν είχαν την συγκατάθεση της κατά το Νόμο αρμοδίας Εκκλησιαστικής Επιτροπής να επέμβουν κατά οποιοδήποτε τρόπο επί του Ναού και του ιδιόκτητου χώρου αυτού και δεδομένου ότι ήσαν γνώστες των αρνητικών αποφάσεων της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, των Συνελεύσεων των κατοίκων και του Συλλόγου των απανταχού Οινοχωριτών.

Η Νομαρχία Φωκίδας και ειδικώτερα η αρμόδια Δασική Υπηρεσία δεν είχε το δικαίωμα ακόμα κι' αν το δάσος του Ναού το διεκδικούσαν ως δημόσιο, να το κόψουν χωρίς τη συγκατάθεση της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, αφού ο Ναός διακατείχε και διεχειρίζετο αυτό επί αιώνες Για το λόγο αυτό, ο αρμόδιος Δασολόγος κ. Σφακιανός στην σχετική έκθεση Αυτοψίας — Γνωμοδότησή του προειδοποιούσε κάθε αρμόδιο και υπεύθυνο επί λέξει ότι: «Για την τυχόν άδεια επέμβασης (εννοεί τον ιερό χώρο του Ναού 6,65 στρεμμάτων), θα πρέπει να ληφθεί προηγουμένως και η σχετική συγκατάθεση του εποπτεύοντος Εκκλησιαστικού Συμβουλίου». Επίσης η υπ' αριθμ. 1739) 20.1.94 σχετική απόφαση του Νομάρχη Φωκίδας, έθετε ως προϋπόθεση προ πάσης επέμβασης στον ιερό χώρο του Ναού τον όρο ότι: «Με

☞ Συνέχεια στη 2η σελίδα

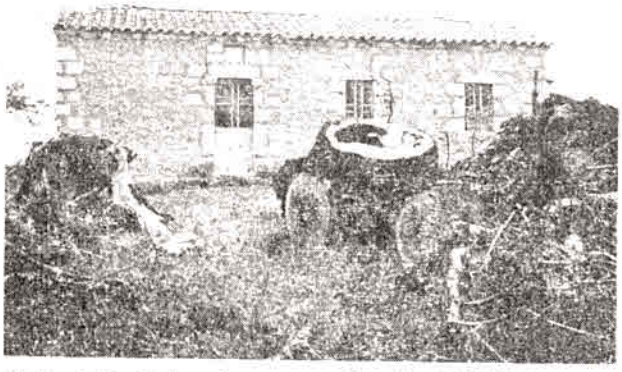

Εικόνα φρίκης! Δημιούργημα της Εταιρίας ΒΩΞΙΤΩΝ και των Φρουζών του Δόσους. Οι ντόπιοι ξυλοκόποι ορκίσθηκαν να κόψουν τα δέντρα του ΑΗ ΘΑΝΑΣΗ. Τελικά τα έκοψαν Αλβανοί!

Αυτό που δεν τόλμησε ποτέ κατακτητής ή αλλόθρησκος το διέπραξαν η Εταιρία ΒΩΞΙΤΩΝ και ο Μητροπολίτης Φωκίδας. Αφάνησαν συνθέμελα το ξωκκλήσι του ΑΗ ΘΑΝΑΣΗ...

ΒΕΒΗΛΩΣΗ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΣΙΩΝ

☞ Συνέχεια από την σελ. 1

μέριμνα της Εταιρείας να επιλυθεί το θέμα μεταφοράς της Εκκλησίας του Αγίου Αθανασίου» δηλ. με τη νόμιμη διαδικασία, είτε με συγκατάθεση της Εκκλησιαστικής Επιτροπής είτε με απαλλοτρίωση του χώρου αυτού. Είναι προφανές ότι η νόμιμη διαδικασία δεν τηρήθηκε. Το θαυμάσιο δασικό μνημείο της φύσεως καταστράφηκε και υπάρχουν αριθδιοι υπάλληλοι του δημοσίου συνένοχοι για την καταστροφή αυτή. Η Δικαιοσύνη και τα αρμόδια Υπουργεία πρέπει να διατάξουν έρευνα για την αποκάλυψη των ευπευθύνων και την παραδειγματική τιμωρία τους.

Το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ιεράς Μητροπόλεως Φωκίδας εξέδωκε παράνομη απόφαση περί κατεδαφίσεως του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου, μεγάλης αρχαιολογικής και θρησκευτικής αξίας και την μεταφορά του σε άλλη περιοχή. Καμμιά όμως διάταξη της Εκκλησιαστικής Νομοθεσίας δεν τους παρέχει την αρμοδιότητα αυτή, όταν η αρμόδια Εκκλησιαστική Επιτροπή και οι θρησκευόμενοι κάτοικοι δεν συμφωνούν με την κατεδάφιση και τη μεταφορά του Ναού. Ο Μητροπολίτης Φωκίδας κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ διέπραξε μέγα παράπτωμα, όταν εν γνώσει του εισηγείτο στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο αναληθεί γεγονότα και πληροφορίες, όπως «Το εξωκκλήσι αυτό είναι ετοιμόρροπο». Το πλήθος των φωτογραφιών που πάρθηκαν εξωτερικά και εσωτερικά του Ναού παρουσία πολιτικού μηχανικού, λίγες μέρες προ της κατεδάφισής του, μαρτυρούν ολοφάνερα το εντελώς αντίθετο, δηλ. ότι η εκκλησία βρισκόταν σε άριστη δομική και στατική κατάσταση. Υπήρχαν λίγες μόνο ασήμαντες μικρορωγμές, εξαιτίας φυσικά των εκρήξεων των μεταλλείων, όπως συμβαίνει στα περισσότερα σπίτια των χωριών της περιοχής χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είναι και ετοιμόρροπα. Επίσης μέγα σφάλμα του Μητροπολίτη είναι και ο τρόπος κατεδάφισης του Ναού και η απομάκρυνση των εικόνων και των ιερών σκευών. Σε καμιά περίπτωση δεν έπρεπε να γίνει εν κρυπτώ από τους ενορίτες της Εκκλησίας. Οι Οινοχωρίτες είχαν κάθε θρησκευτικό δικαίωμα να τελέσουν προ της κατεδαφίσεως την τελευταία λειτουργία στο Ναό τους αυτό και με πομπή λιτανείας των κατοίκων να μεταφέρουν τις εικόνες και τα Ιερά Σκεύη στον ενοριακό Ναό του χωριού τους. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδας κ. Αθηναγόρας περέβη καταφανώς τον Θεϊκό και ανθρώπινο Νόμο.

Για τις πράξεις του αυτές πρέπει να κριθεί;

Η απάντηση, νομίζουμε, ότι υπάρχει στον επίλογο της παρατήσεως του ταπεινού εκκλησιαστικού επιτρόπου Αθ. Ι. ΡΟΥΣΙΑ, που δημοσιεύουμε σε άλλες στήλες.

«Η Α.Ε.Μ. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ», ο Μητροπολίτης και η Δ)νση Δασών Φωκίδας γνωρίζουν πως κάτω από τον Ιερό χώρο και τον λόφο του Αγ. Αθανασίου, δεν υπάρχει μετάλλευμα δωξίτη. Αυτό τουλάχιστον προκύπτει από τι δικό της μεταλλευτικό χάρτη, που έχει υποβάλλει στις αρμόδιες υπηρεσίες. Παρανομούν μαζί με όλους εκείνους που διαπλέκονται στην καταστροφή του ανυπολογίστης αξίας δάσους, όταν στο χώρο αυτό δεν υπάρχει μετάλλευμα δωξίτη. Παρανομούν όταν γκρεμίζουν την εκκλησία χωρίς την συγκατάθεση του κτήτορά της δηλ. της αρμόδιας Εκκλησιαστικής Επιτροπής του Ναού. Παρανομούν όταν κόβουν το Ιερό δάσος του Ναού, όταν προηγουμένως δεν το έχουν απαλλοτριώσει.

Οι θρησκευόμενοι κάτοικοι της περιοχής Ανατολικής Παρνασσίδας ζητούν την άμεση παρέμβαση της αρμόδιας Δικαστικής Αρχής, των Υπουργείων Γεωργίας, Εσωτερικών, Χωροταξίας και Περιβάλλοντος, της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας, των μέσων μαζικής ενημερώσης, των περιβαντολλογικών και θρησκευτικών Οργανώσεων:

— Για την αποκάλυψη όλων των ενόχων που ευθύνονται για την καταστροφή μεγάλων εκτάσεων δασών στο υπέδαφος των οποίων δεν υπάρχει δωξίτης για εξόρυξη.

— Για την τιμωρία των υπευθύνων για το παράνομο γκρέμισμα του αρχαιολογικής και θρησκευτικής αξίας Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου, την καταστροφή του αιωνόβιου δάσους του και του όλου αρχαιολογικού χώρου.

— Για την αποκατάσταση του καταστραφέντος ιερού χώρου και την αναστήλωση, στην θέση που ήταν, επί αιώνες, του Ιερού Ναού.

— Για την αποζημίωση του Ιερού Ναού με την διοκοινωνική και οικονομική αξία του καταστραφέντος ιερού δάσους 6,65 στρεμμάτων που αναγνωρίζεται ως ιδιοκτησία του από τις αρμόδιες υπηρεσίες, που ξεπερνά τα 2,5 δισεκατομμύρια δρχ., ενώ κατά τις δικές μας θέσεις είναι πολλαπλάσια.

— Για τη διάσωση του λόφου «Αγίου Αθανασίου» αφού στο υπέδαφός του δεν υπάρχει δωξίτης.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΛΟΦΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΣΩΘΕΙ ΚΑΙ Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ ΩΣ ΧΩΡΟΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ

☞ Συνέχεια στη 5η σελίδα

Ακούω και γράφω

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ

Ο Σύλλογος Οινοχωριτών Παρνασσίδας, αμέσως μόλις έλαβε γνώση της βεβηλώσεως του ιερού χώρου Αγίου Αθανασίου, απέστειλε, στις 9 Μαΐου 1994, την παρακάτω τηλεγραφική διαμαρτυρία προς όλες τις αρμόδιες εκκλησιαστικές, διοικητικές και δικαστικές αρχές:

«Ο Σύλλογος Οινοχωριτών Παρνασσίδας, καταγγέλλει τα κατατέρω:

— Η Εταιρεία «ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ», που εκμεταλλεύεται τα κοιτάσματα Βωξίτου, στην περιοχή της Β. Α. Παρνασσίδας (ή άλλη αρχή), προέβη παρανόμως στη βέβηλη κοπή του ιερού δάσους του ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου, που ανήκει στη διαχείριση του Ιερού Ναού Αγίας Αικατερίνης — Οινοχωρίου.

— Από τη συνεργασία μας με την Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ιερού Ναού Αγίας Αικατερίνης, στην ιδιοκτησία του οποίου ανήκει το παρεκκλήσι και η κτηματική του περιοχή του Αγίου Αθανασίου, προκύπτει ότι ουδεμία έγκριση ή η σύμφωνη γνώμη εδόθη σε καμί α υπηρεσία ή Αρχή, για την κοπή του δάσους.

— Διαμαρτύρεται για την αυθαίρετη και παράνομη κοπή του αιωνόβιου Ιερού Δάσους, την βεβήλωση του ιερού χώρου, την προσβολή του θρησκευτικού συναισθήματος των κατοίκων και των μελών του Συλλόγου μας και την υποβάθμιση της ιερότητας του χώρου και του φυσικού περιβάλλοντος.

— Ζητούμε την άμεση επέμβαση των αρμοδίων Υπηρεσιών της Νομαρχίας Φωκίδας και της Ιεράς Μητροπόλεως Φωκίδας.

— Για την κατάσχεση των καυσοξύλων που ανήκουν στον Ιερό Ναό υπέρ του Ναού.

— Την αποκατάσταση του Ιερού τοπίου.

— Την τιμωρία παντός ενόχου της αυθαίρετης βέβηλης και παράνομης πράξης».

ΔΗΜΟΤΕΣ – ΕΝΟΡΙΤΕΣ

Για τον ίδιο επίσης λόγο δημότες — ενορίτες Οινοχωρίου υπέβαλαν στις 3 Μαΐου 1994 στον Εισαγγελέα Πλημμελιοδικών Αμφίσσης την ακόλουθη αναφορά:

«Σας αναφέρουμε τα εξής: Εις την περιφέρειαν της Κοινότητος Οινοχωρίου υπάρχει ναός (εξωκκλήσιον) Άγιος Αθανάσιος, χρονολογούμενος από των Βυζαντινών χρόνων, μεγάλης ιστορικής αξίας, υπαγόμενος εις τον Ι. Ναόν Αγίας Αικατερίνης Οινοχωρίου.

Πέριξ του Ναού υπάρχει ιδιοκτησία τούτου πρίπου 25 στρεμμάτων, κατάφυτος από αιωνόβιες δρύς. Ο ναός αυτός είναι τόπος προσκυνήματος ολοκλήρου της περιοχής από 100ετηρίδων.

Η Α.Ε.Μ. Βωξίται Παρνασσού ή άλλη αρχή άγνωστος σε μας, αυθαίρετα προέβησαν εις την κοπήν ολοκλήρου του δάσους του Ι. Ναού Αγίου Αθανασίου και έχει εναποθέσει την ξυλείαν εις τον περίβολον του Ναού.

Επειδή δεν υπάρχει άδεια του εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ναού και η άνω πράξις αποτελεί παρανομίαν και ποινικώς κολάσιμον πράξιν.

Επειδή πρέπει οι οποιοιδήποτε δράστες να τιμωρηθούν αλλά και να προστατευθεί η ξυλεία από κλοπή, αναφέρομεν τ' ανωτέρω σε Υμάς και παρακαλούμε για τις δέουσες ενέργειες.

Τ' ανωτέρω Σας αναφέρομεν ως δημότες της Κοινότητας και ενορίτες του άνω Ι. Ναού, με σύμφωνον γνώμην του ενοριακού Συμβουλίου.».

Διαμαρτυρία κατοίκων χωριών περιοχής

Προς τον Μητροπολίτη Φωκίδας
Για την κατεδάφιση του Αγ. Αθανασίου

Αρκετοί κάτοικοι από τις Κοινότητες Οινοχωρίου, Καλοσκοπής, Καστελλίων, Αποστολιά και Σκλήθρου, εκφράζοντες και τις απόψεις πολλών συγχωριανών τους απέστειλαν, στις 13 Ιουνίου 1994, την παρακάτω εντονοτάτη διαμαρτυρία τους, προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φωκίδας κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ, για την βάναυση και βέβηλη πράξη της κατεδάφισης του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου και της καταστροφής του ιερού αιωνόβιου δρυοδάσους του και η οποία έχει ως εξής:

«Σεβασμιώτατε,

Οι κάτοικοι της Ανατολικής Παρνασσίδας δέχθηκαν δια χειρὸς του Θρησκευτικοὺ Ποιμενάρχη τους ισχυρὸ ράπισμα που συνεκλόνισε το θρησκευτικὸ τους συναίσθημα και την εμπιστοσύνη προς τη Θρησκευτικὴ ηγεσία του Νομού μας.

Πράξη βάναυση και βέβηλη η γκαγκστερικὴ κατεδάφιση του ιεροὺ Ναοὺ Αγ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ, η κατακρεούργηση του αιωνόβιου Ιεροὺ Δάσους του Ναοὺ και η απαγωγὴ των Ιερών Εικόνων και Σκευών του, τα οποία, δίκην αποσκευών, μεταφέρθησαν στις αποθήκες της κατεδαφίστριας Εταιρείας Α.Ε. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ.

Πράξεις παράνομες, με την Έγκριση της Μητροπόλεως, που θυμίζουν Μεσαίωνα, που περιφρονούν κάθε έννοια δικαίου και προσβάλλουν βάναυσα τις Θρησκευτικὲς και Πολιτιστικὲς παραδόσεις χιλιετηρίδων της Παρνασσίδας.

Σεβασμιώτατε,

Γιατί αγνοήσατε, περιφρονήσατε και προσβάλλατε;

—Την ύπαρξη και τις αποφάσει, της κατὰ το Νόμο, υπεύθυνης διαχειρίστριας του Ιεροὺ Ναού, Εκκλησιαστικής Επιτροπής ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ;

—Τις αποφάσεις των Γεν. Συνελεύσεων των κατοίκων της Κοινότητας;

—Τις θέσεις και τις αποφάσεις του Συλλόγου των απανταχοὺ Οινοχωριτών;

—Το Θρησκευτικὸ συναίσθημα των κατοίκων της περιοχής του ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ;

Οι Θρησκευτικοὶ ηγέτες, απὸ όσα γνωρίζουμε:

—Συνεισφέρουν και συνδράμουν το Έργο συντήρησης και προστασίας των Ιερών χώρων προσευχής και λατρείας, που οι αιώνες τους κατέστησαν ιεροὺς και απαραβίαστους απὸ κάθε ανθρώπινη επέμβαση.

—Συνεργάζονται, κατηχοὺν και κατευθύνουν τους πιστοὺς και τα Εκκλησιαστικὰ όργανα σε έργα, για το μεγαλείο της Αγίας Εκκλησίας του Χριστού.

Σεβασμιώτατε,

Εσείς, με την απόφασή σας ,που οδήγησε στην κατεδάφιση του Ιεροὺ Ναού, την καυσοξύλευση του αιωνόβιου Ιερού Δάσους που το σεβάστηκαν χιλιετηρίδες και την απαγωγὴ των ιερών Εικόνων και σκευών σε κάποια αποθήκη της μεταλλευτικής Εταιρείας, που υπακούει στον ΚΕΡΔΩΟ ΕΡΜΗ, ποιό σκοπό υπηρετήσατε;

ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΑΤΕ:

—Το θρησκευτικὸ συναίσθημα των κατοίκων της περιοχής μας.

—Τις θρησκευτικὲς παραδόσεις και την πολιτιστικὴ κληρονομιά μας.

—Τους κτήτορες του Ναού, αυτοὺς που διέθεσαν απὸ το υστέρημά τους για την ανέγερσή του απὸ τη βυζαντινὴ περίοδο μέχρι σήμερα.

—Τις θέσεις και αποφάσεις της αρμοδίας Εκκλησιαστικής Επιτροπής του Ιεροὺ Ναοὺ που διαχειρίζετε και συντηρεὶ το Ναὸ και την υποκαταστήσαμε με την Α. Ε. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ.

—Τις θέσεις και τις αποφάσεις των Συλλογικών Οργάνων του χωριού μας που έχουν ταχθεὶ να προστατεύσουν και να διαφυλάξουν τα Ιερὰ και τα όσια της περιοχής μας.

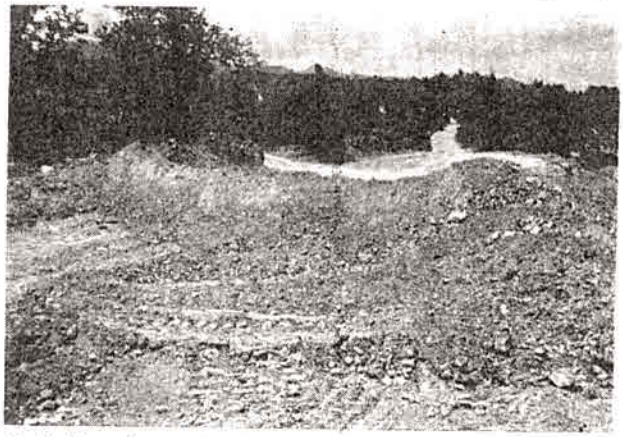

Ναί! Στο χώρο αυτὸ υπήρχε το γραφικὸ ξωκκλήσι του ΑΗ ΘΑΝΑΣΗ. Κανένας δεν δεχόταν να το γκρεμίσει. Όταν όμως υπάρχουν «αργύρια» υπάρχει και Ιούδας... Ιδοὺ το έργο τους.

ΣΥΝΤΑΧΘΗΚΑΤΕ:

—Με την μεταλλευτικὴ Εταιρεία «ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ» που προχωρεὶ στη ληστρικὴ εξόρυξη του Βωξίτη, καταστρέφοντας Δάση, αγροὺς, βοσκότοπους, μνημεία της φύσεως, Ιεροὺς χώρους και υποβαθμίζει επικίνδυνα το φυσικὸ περιβάλλον του Νομού μας.

ΕΠΙΤΡΕΨΑΤΕ:

—ΝΑ ΒΕΒΗΛΩΘΟΥΝ, οι Ιερές Εικόνες και τα Ιερὰ Σκεύη του Ναού Αγίου Αθανασίου, που αντὶ να καλέσετε την Εκκλησιαστικὴ Επιτροπὴ ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ για την παραλαβὴ και διαφύλαξή τους, στον Ενοριακὸ Ναό επιτρέψατε την απαγωγή τους απὸ την κατεδαφίστρια του Ιεροὺ Ναοὺ, Μεταλλευτικὴ Εταιρεία, και την αποθήκευσή τους ως άχρηστο υλικὸ σε αποθήκες της, που βρίσκονται πλησίον της Αμφίσσης.

—Να ανασκαφεὶ εκ θεμελίων ο Ιερὸς χώρος του Εξωκκλησίου, με πρωτοφανές πάθος και μίσος των κατεδαφιστών, χωρὶς να ληφθοὺν μέτρα προστασίας διασώσεως και διαφυλάξεως της καθαγιασμένης Αγίας Τραπέζης, στην οποία απὸ αιώνες έχουν γίνει τόσες λειτουργίες και τελετές, και των επιγραφών των ετών ΑΨΙ (1710) και 1903, που κατεδείκνυαν τις χρονικὲς περιόδους υπάρξεως και ανακαινίσεως του Ναού, καθὼς και των λοιπών διακοσμητικών και αρχιτεκτονικών στοιχείων (υπέρθυρα με ανάγλυφο σταυρό, πελεκητοὺς ορθοστάτες των θυρών κ.λπ.).

ΣΥΜΒΑΛΛΑΤΕ:

—Στην καταστροφὴ ιεροὺ δάσους βιοκοινωνικής, μνημειακὴς και οικονομικὴς αξίας άνω των 5,5 δισεκατομμυρίων δρχ.

—Στην υδρολογικὴ υποβάθμιση και τον πλημμυρικὸ κίνδυνο του άνω ρου του Κηφισσοὺ που υδροδοτεὶ την Αττική.

Σεβασμιώτατε,

Οι κάτοικοι των Κοινοτήτων, των οποίων ο Ιερὸς Ναὸς ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και το Ιερὸ Δάσος της περιοχής του υπήρξαν, για πολλοὺς αιώνες, Ιερὸς χώρος προσευχής και λατρείας πεν θοὺν και διαμαρτύρονται για την απόφαση της Μητροπόλεως ΦΩΚΙΔΑΣ που επέτρεψε στη Μεταλλευτικὴ Εταιρεία παρὰ την άρνηση της διαχειριστριας Εκκλησιαστικής Επιτροπής να βεβηλώσει και να καταστρέψει τον Ιερὸ χώρο, (για να κερδίσει χρήματα) και να προσβάλλει τα ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑ Ο-

☞ Συνέχεια στη 5η σελίδα

Ρωτάμε το Σεβασμιώτατο κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Αν Σεβασμιώτατε, ερχόταν κάποια Εταιρεία, που για να κερδίσει χρήματα, κατεδάφιζε το Ναὸ του Αγίου Γεωργίου, του χωριού Αμάραντο Κονίτσης, πώς θα αντιδρούσατε;

Θέλουμε μια εκ βαθέων απάντησή Σας.

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΤΟ ΞΩΚΚΛΗΣΙ ΑΗ - ΘΑΝΑΣΗ

Υπο ΠΑΝ. Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Στην κορυφὴ του λόφου του Αη - Θανάση, στην ευρύτερη περιοχὴ του Αη - Βασίλη, τρία χιλιόμετρα ανατολικὰ ἀπὸ το Οινοχώρι, είναι χτισμένο το ξωκκλήσι αφιερωμένο στη μνήμη του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Αγίου Αθανασίου (295—373). Χτισμένο με πέτρα πελεκητὴ ἀπὸ τα νταμάρια της περιοχής. Απλὸ με Ιερὸ Βήμα κι' αυτὸ με πελεκητὴ πέτρα, ανάμεσα σε πυκνὸ δάσος αιωνόβιων δρυών δεσπόζει όλης της περιοχής. Ἀπὸ εδώ πάνω αγναντεύει κανεὶς όλη την πεδινὴ περιοχὴ και τα χωριὰ του κάμπου Καστέλλια, Γραβιά, Μαριολάτα, Λιλαία, Πολύδροσο, Μπράλλο, Σταθμὸ Μπράλου, Παληοχώρι. Ο Παρνασσὸς, η Γκιώνα, η Οίτη και ο Καλλίδρομος στεφανώνουν ολόγυρα τον ορίζοντα.

Ἀπὸ δὼ πάνω, όταν είμασταν μικροὶ, βλέπαμε το τραίνο -μιὰ φιγούρα κινούμενη που έβγαζε πυκνὸ καπνό— να έρχεται σφυρίζοντας ἀπὸ το Δαδὶ προς το σταθμὸ του Μπράλου. Ἀπὸ δω πάνω βλέπαμε και τα αυτοκίνητα —μικρὰ σαν κινούμενες μύγες — να περνάνε ἀραιὰ και που ,στο εγγλέζικο νεκροταφείο πηγαίνοντας για τη Γραβιά. Και ξεφωνίζαμε:

— Νάτο, νάτο! Χωρὶς να φανταζόμαστε πως κάποια μέρα θα περνούσαν ἀπὸ τον αυτοκινητόδρομο αυτὸ χιλιάδες κάθε μέρα ἢ πως θα αποχτούσαμε και μεὶς δικό μας.

Η ιστορία του ξωκκλησιοὺ χάνεται στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Θα πρέπει να χτίστηκε στα Βυζαντινὰ χρόνια, γιατὶ στα χρόνια της Τουρκοτίας δε χτίζοταν καινούργιες εκκλησιές. Η πρώτη ένδειξη ὑπαρξής του είναι στα 1710, ἀπὸ επιγραφὴ που ήταν γραμμένη σε τετράγωνη κεραμιδένια πλάκα 30Χ30 εκατοστὰ περίπου, που ήταν εντοιχισμένη στο κάτω μέρος της Αγίας Τραπέζης με χαραγμένα στον πηλὸ γράμματα (+ ΕΤ. σωτ αφι».

Κατὰ τον πατέρα μου Κώστα Παπαπαναγιώτου, που ήταν δάσκαλος, ψάλτης και όλα του τα' χρόνια' Επίτροπος της Εκκλησίας, η επιγραφὴ εξηγείτο «Ἔτος σωτήριον 1710»

Το 1903 ο Ναὸς ανακαινίστηκε ἢ ξαναχτίστηκε και πάλι στη μορφὴ που είναι σήμερα. Απλὸς πέτρινος, μὲ αγκωνάρια και το Ἅγιο Βήμα πελεκητὰ, μὲ δυὸ πόρτες, μία προς τα νότια πλάγια και μία προς τα δυτικὰ πίσω και ἀπὸ δύο παράθυρα βόρεια και νότια. Στο φάτνωμα πάνω ἀπὸ την πλάγια κεντρικὴ εἰσοδο, ήταν εντοιχισμένη πέτρινη πλάκα με επιγραφὴ, που με αρκετὴ δυσκολία κατόρθωσα να διαβάσω και που γράφει:

ΕυΑγγελος
Γεωργίου
Αθανασο
Καψης
ΓερασιΜος
Δευτερεος
1903

Και στο υπέρθυρο ήταν σκαλισμένος σταυρός.

Τα δύο πρώτα επώνυμα υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Το τρίτο είναι ξένο και ἀγνωστο. Προφανὼς πρόκειται για κάποιο τεχνίτη ἀπὸ αυτοὺς που έχτισαν το ξωκκλήσι.

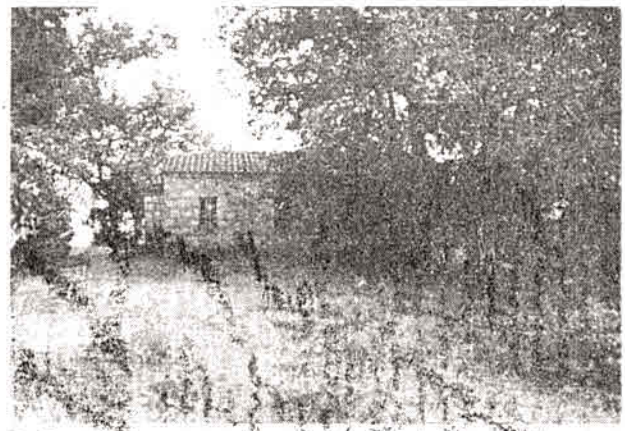

Το ξωκκλήσι του ΑΗ ΘΑΝΑΣΗ, λίγο πριν ἀπὸ την κατεδάφισή του: Γαλήνιο και ψραφικὸ, ανάμεσα σε γιγάντια δένδρα, στέρεο και ακλόνητο ανθίστατο στις όποιες απειλές.

Η θέση του ξωκκλησιού ήταν το παρατηρητήριο της περιοχής, σε όλους τους αγώνες του Ἔθνους, στην Επανάσταση του 1821, στην Αντίσταση 1940—44 και στον Εμφύλιο. Ἀπὸ δω παρακολουθούσαν τις κινήσεις όσων ανέβαιναν ἀπὸ τον κάμπο στα ορεινὰ, κι' όσων ἀπὸ τα ορεινὰ κατέβαιναν στον κάμπο. κι' ανάλογα δύνονταν οι πληροφορίες και εντολές για εχθροπραξίες. Στον Αη - Θανάση στρατοπέδευσαν Ἕλληνες αγωνιστές του '21, Τούρκοι, Γερμανοὶ κατακτητές που ήρθαν ἀπὸ το μακρυνὸ βορρὰ, αντάρτες, εθνικὸς στρατὸς. Στο λόφο στήθηκαν κανόνια και πολυβόλα που τάραξαν την ηρεμία του Αγίου. Η εικόνα του Γέρο Πατριάρχη, μὲ τα τυκνὰ γένεια είδε να περνούν την πόρτα του οι πολεμιστές κάθε ιδεολογίας, κάθε φυλὴς. Και όλους τους καλοδεχόταν και τους φιλαξενούσε στο μετερίζι του. Το 1944 οι Γερμανοὶ κάνοντας εκκαθαριστικὲς επιχειρήσεις, έκαψαν το ξωκκλήσι, γιατὶ βρήκαν γιατάκια ανταρτών και υπολείμματα πυρομαχικών.

Αλλὰ οι κάτοικοι του Οινοχωρίου, με συνεισφορὲς και προσωπικὴ εργασία ξανάχτισαν και ανακαίνισαν το ξωκκλήσι, με νέο χτιστὸ τέμπλο το 1947. Τον Αύγουστο του 1975, όταν ήταν ιερέας ο παπα - Θανάσης Κόντος και επίτροποι οι Αθαν. Ιω. Ρούλιας, Αθαν. Πουρνάρας και Θεμιστ. Παπαναγιώτου, αντικαταστάθηκε η σκεπὴ με βυζαντινὰ κεραμίδια. Τεχνίτης ο Παναγ. Γαλάνης. Με ἄλλα λόγια το ξωκκλήσι ήταν τέλεια διατηρημένο και σε ἀριστη κατάσταση, στις ημέρες μας.

Αξίζει να μνημονεύσουμε ότι το βαφτιστικὸ όνομα «Θανάσης» στο χωριὸ είναι πολὺ συνηθισμένο. Αυτὸ δείχνει το σε βασμὸ και την αγάπη στον 'Αγιο που προστατεύει όσους έχουν το όνομά του.

Ως σήμερα που το ξωκκλήσι «καταδικάστηκε» με κατεδάφιση ἀπὸ τους «Βωξίτες Παρνασσού» ήταν σε πλήρη λειτουργία. Στις 2 Μαΐου κάθε χρόνο είναι η μνήμη του Αγίου και ἀπὸ τα παληὰ χρόνια γινότανε το μεγάλο πανηγύρι. Σαν τύχαινε όμως η μέρα αυτὴ να πέφτει Σαρακοστὴ, το ξωκκλήσι γιόρταζε την Τρίτη του Πάσχα.

Λαμπροφορεμένοι οι προσκυνητές ἀπὸ τα γύρω χωριὰ Οινοχώρι, Αποστολιὰ, Σκλήθρο, Καστέλλια και Καλοσκοπὴ, καβάλα στα ζωντανά τους, που ήταν στολισμένα με τις καλύτερες βελέντζες, έφταναν στον Αη - Θανάση, ξεπέζευαν, έμπαιναν στο ξωκκλήσι και προσκυνούσαν την εικόνα του Αγίου.

Οι παπάδες των γύρω χωριών, συλλειτουργούσαν και είχαν βάλει το ευλογητὸς ἀπὸ νωρίς. Τα παλληκάρια και οι νιές με τα στολίδια τους και τις λαμπριάτικες φορεσιές τους παρακολουθούσαν τη λειτουργία κρυφοκυττάζοντας χαμηλὰ κείνους που είχαν βάλει στο μάτι για σύντροφό τους. Το «Πάσχα Ιερὸν» αντιλαλούσε σε όλη την περιοχή, συνοδεύοντας το κελάϊδισμα των πουλιών, που είχαν φωλιάσει στα τρυφερὰ φρέσκα φυλλώματα των αιωνόβιων δρυών του Ιεροὺ Ἄλσους του Ναού.

Με το σχόλασμα της λειτουργίας, στον αυλόγυρο γινόταν ο αγιασμὸς, κι' ένας - ένας οι προσκυνητές ασπάζονταν το σταυρό, άφηναν στο δίσκο κάποιο νόμισμα, κι' ο παπάς τους κατάβρεχε με το κλωνὶ του βασιλικού.

Κι ὑστερα όλα ήταν έτοιμα για φαγητό! Στρώνονταν οι βελέντζες και γύρω γύρω κάθονταν παρέες - παρέες συγγενικές ἢ φιλικὲς ἄλλοι πάνω σ' ένα κούτσουρο, ἄλλοι στο σαμάρι του μουλαριού, ἄλλοι σε μια πέτρα και οι περισσότεροι κατάχαμα σταυροπόδι. Οι νοικοκυρές άνοιγαν τα ταγάρια κι' άπλωναν τα καλὰ του Θεού, φωμιὰ ζαχαροζυμωμένα, κρέας ψητὸ ἀπὸ τη λαμπρὴ ἢ ἀπὸ σφαχτάρια που είχαν ψηθεὶ πριν ἀπὸ λίγο στις υπαίθριες ψησταριές, τυρόπιτες, κόκκινα αυγά, τυριὰ και βεδούρες με γιαούρτι. Με την ευλογία των παπάδων άρχιζε το φαγοπότι.

Κάθε χωριὸ είχε, κατὰ παράδοση, και τη θέση του. Μπροστὰ στον αυλόγυρο της εκκλησίας ήταν ἢ θέση που κάθονταν οι Οινοχωρίτες. Πιὸ κάτω στρώνονταν οι Σκληθριώτες, οι Κουκουβιστιανοὶ και οι Καστελλιώτες. Οι Αποστολιώτες είχάν τη θέση τους πίσω ἀπὸ την εκκλησιά, στο βορεινὸ μέρος. Ακόμα - ακόμα και κάθε δικογένεια ἤξαιρε ακριβώς τη θέση της. Γι' αυτὸ και σαν έρχονταν κρέμαγαν τα ταγάρια τους και τα ἄλλα πράγματά τους, στο δέντρο που ἤξεραν που είναι η θέση τους. Σ' όλο τον περίγυρο του ξωκκλησιού ήταν πολλές και μεγάλες βελανιδιές.

Οι νταμητζάνες πήγαιναν κι

☞

έρχονταν από παρέα σε παρέα. Υποχρεωτικά δοκίμαζες το κρασί του καθενός. Ρετσίνα, κοκκινέλι, γλυκό, μπρούσκο ανακατεύονταν. Οι ευχές έφταναν από άκρη σε άκρη. Το κέφι άναβε τα πρώτα τραγούδια —της τάβλας— άρχισαν να ακούγονται. Τα όργανα άρχιζαν να παίζουν. Ήταν τότε πολλές ζυγιές όργανα. Κομπανίες Καστελλιώτες, Κουκουβιστιανοί, Πουλιανίτες, Γαρδικιώτες. Κι' όπου γάμος και χαρά έτρεχαν να πιάσουν θέση. Κάθε χωριό έσερνε το χορό του. Οι ράχες και οι ρεματιές αντηχούσαν από το κλαρίνο και το τούμπανο.

Κατά συνήθεια το χορό άρχιζαν οι παπάδες. Άφηναν τα καλιμαύχια τους χάμω κι' έπιαναν το χορό. Ήταν έθιμο από τον καιρό της Τουρκοκρατίας η σύναξη των πανηγυριών των χωριών να αποτελούν τη σύναξη των Χριστιανών. Κι' εκεί μέσα στο γλέντι, κάτω από τα μάτια των Τούρκων, συζητάγανε για το Χριστό, για τα βάσανα της σκλαβιάς, για το λυτρωμό του Γένους. Έτσι κρατήθηκε άσβεστη η Χριστιανοσύνη, η παιδεία, η γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα. Κι έτσι σαν ήρθε η ώρα ξεσηκώθηκαν οι Έλληνες με μια ψυχή, για να διώξουν το δυνάστη που τους τυραννούσε 400 χρόνια.

Τους παπάδες ακολουθούσαν στο χορό οι γεροντότεροι, κι ύστερα οι νεώτεροι. Για ένα από τα πανηγύρια του Αη - Θανάση, το 1938 έγραφα μία αντάπόκριση στην εφημερίδα «Ο Ρουμελιώτης» που έβγαζε ο Νικ. Λαχανοκάρδης. Έγραφα τότε περιγράφοντας το πανηγύρι «...Το χορό τον έσυραν οι τρεις λεβεντοπαπάδες, ο Παπαριστείδης (Πολίτης) του Οινοχωρίου, ο Παπακώστας (Ζυγούρης) του Σκλήθρου και ο Παπαναστάσης (Λευκαδίτης) του Απεστολιά...». Τί ήταν να το διαβάσει ο Μητροπολίτης Φωκίδας Αθανάσιος. Με αυστηρό έγγραφό του, κάλεσε σε απολογία τους τρεις ιερείς, για την απαράδεκτη και απρεπή αυτή συμπεριφορά τους σε δημόσιο χώρο. Αλλά εκείνοι, απολογούμενοι, απάντησαν πως δεν ήταν διασκέδαση, αλλά τήρηση εθίμων τόσων αιώνων, που κράτησαν άσβεστη τη θρησκεία και τη Ρωμιοσύνη. Και το θέμα έληξε ως εδώ.

Σε μένα όμως έκαμαν τα παράπονά τους, γιατί τους εξέθεσα δια του Τύπου.

Το πανηγύρι του Αη - Θανάση τελείωνε το απόγευμα. Η επιστροφή στο χωριό ήταν το ίδιο χαρούμενη και γιορτινή. Πολλές φορές το γλέντι συνεχιζόταν και στο χωριό, με επίσκεψη στους Θανάσηδες.

Πώς μπορεί να ξεχάσει κανείς τις αξέχαστες στιγμές που ζούσαν οι κάτοικοι του χωριού τη μέρα αυτή, στιγμές που ήταν βάλσαμο στο μόχθο, στην εγκατάλειψη και στην ταλαιπωρία της ζωής τους;

Πώς μπορεί να σβύσει από το μυαλό τους την άγια μορφή του Γέροντα Πατριάρχη Αγίου Αθανασίου που στάθηκε συμπαραστάτης τους σε όλη τους τη ζωή;

Ποιός μπορεί να δεχτεί την καταστροφή του ιερού Δάσους του λόφου, μεταβάλλοντάς το σε Κρανίου Τόπο;

Ποιός θάναι κείνος που θα σηκώσει στην πλάτη του, την εικόνα του Γέροντα Αγίου, για να την κρύψει, πού;

Παν. Κ. Παπαπαναγιώτου

Στον Αη-Θανάση της Λούμακας

Μέρα μαγιάτικη γιορταστική
το σήμαντρο χτυπάει και προσκαλεί
στο εξωκκλήσι τ' Αη Θανάση,
κι ο κόσμος από γύρω ξεκινά
να βρεί τον Άγιο να γιορτάσει.
Παπάδες από τα γύρω χωριά
στο κάλεσμα του Παπα - Αριστείδη
παίρνουν τα αμφία και το σταυρό
στη Λούμακα νάρθουν στο πανηγύρι.

Βλέπεις των Ιερέων τις μορφές,
—σεβάσμιες και αρχοντικές—
του Σκλήθρου τον Παπα - Ζυγούρη,
τ' Αποστολιά, το Παπα - Αναστάση,
της Κουκοβίστας τον Μέλτο τον Παπά,
της Κάνιανης τον Παπα - Αριστείδη,
ο πρώτος που χοροστατεί
στην Εκκλησούλα την ερημική.

Ψαλτάδες, ψάλτε μελωδίες,
δοξαστικά, τρισάγια γιορταστικά,
κι ακολουθίες
δώστε αντίδωρο μ' ευχές και ευλογίες.

Κι πριν τελειώσ' η Εκκλησιά
σβυστούν καντήλια και κεριά
κι οι τέσσερις μαζί θα πουν
κάτω από τον πολυέλαιο
τα γράμματα και τις ωδές,
που λένε στο ευχέλαιο.

Χριστός Ανέστη αδελφοί
στου Αη Θανάση τη γιορτή.
Κάνιανη και Καλοσκοπή,
Σκλήθρος και Αποστολιάς
και Καστελλιώτες συγγενείς
και ο καθένας από σας,
νάχει του Αη Θανάση την ευχή.

(Από την ποιητική συλλογή «ΜΝΗΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ — ΚΑΣΤΕΛΛΙ — ΟΙΝΟΧΩΡΙ», του ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΣΤΟΦΟΡΟΥ. Έκδοση 1990).

ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

*

Ιδιοκτήτης – Έκδότης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ
Σταδίου 51 – τηλ. 3214871
105.59 ΑΘΗΝΑ

*

Διευθυντής Συντάξεως
ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ
Μενάνδρου 75 – Αθήνα

*

Τυπογραφείο:
Μ. Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑ
Αγησιλάου 18-20, Αθήνα
Τηλ. 5236835

Η ΦΥΣΗ ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ...

Η κατεδάφιση των λόφων, που αποτελούν το κεφαλάρι των κοινοτήτων ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ — ΓΡΑΒΙΑΣ — ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ, από την Α.Ε. «ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ» για την επιφανειακή εξόρυξη του Βωξίτη, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια, στην επικίνδυνη υδρονομική υποβάθμιση των επιφανειακών πηγών και των υπόγειων υδροφόρων στρωμάτων της πεδινής έκτασης, του άνω ρου του Κηφισσού, αλλά και πέραν αυτού στον ΑΜΕΣΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ του πεδινού χώρου από τις ΠΛΗΜΜΥΡΙΚΕΣ ΚΑΤΑ ΚΡΗΜΝΗΣΕΙΣ.

ΕΡΩΤΟΥΜΕ εάν έχουν συνειδητοποιήσει τους κινδύνους οι κάτοικοι των κοινοτήτων Καστελλίων — Γραβιάς — Αποστολιά και ποία είναι η αντίδρασή τους;

Η Καταστροφή των αιωνόβιων δασών και των λιβαδοτόπων και η κατακρήμνηση και μπαζοποίηση των υπερκειμένων των κοινοτήτων λοφοσειρών επιφυλάσσει μεγάλες οικολογικές υδρολογικές και πλημμυρικές καταστροφές. Η Φύση εκδικείται...

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΦΩΚΙΔΑΣ

☞ Συνέχεια από την σελ. 3

ΣΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ.

ΣΑΣ ΚΑΛΟΥΜΕ, να αναλάβετε τις ευθύνες σας απέναντι του Θεού και των ανθρώπων και να δώσετε λόγο των αποφάσεών σας.

Θα περιμένουμε την επέμβασή σας, για την άμεση αποκατάσταση του Ιερού χώρου, άλλως θα έχετε την κατακραυγή των Θρησκευομένων κατοίκων και τις προσωπικές Σας ευθύνες για ό,σα εξημίωσαν την Εκκλησία της περιοχής μας».

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
(Έπονται ονόματα — υπογραφές)

ΒΕΒΗΛΩΣΗ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΣΙΩΝ

☞ Συνέχεια από την σελ. 2

ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ.

Τελειώνοντας θέλουμε να πιστεύουμε ότι: Από τους ανθρώπινους Νόμους μπορεί να ξεφύγει ο οποιοσδήποτε, όμως από ΤΟ ΝΟΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και την ΟΡΓΗ του ΑΓΙΟΥ ουδείς...

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ — ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Για το γκρέμισμα του Αη-Θανάση

Του Εκκλ. Επιτρόπου ΑΘ. Ι. ΡΟΥΛΙΑ

Ο πρεσβύτης του χωριού μας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΡΟΥΛΙΑΣ, ο τόσο γνωστὸς για τις πολύχρονες και πολλές υπηρεσίες του προς τα ιερὰ του χωριού μας, διαμαρτύρεται με στεντόρια φωνὴ προν την Ιερὰ Μητρόπολη Φωκίδας, για την απόφασή της να γκρεμίσει τον Ι. Ναὸ Αγίου Αθανασίου και για το λόγο αυτὸ υπέβαλε στις 12 Ιουνίου 1994 την παραίτησή του από μέλους του Εκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, η οποία έχει ως εξής:

Προς
Την Ι. Μητρόπολη Φωκίδας
ΑΜΦΙΣΣΑ

ΘΕΜΑ: Διαμαρτυρία — παραίτηση Εκκλησιαστικοῦ Συμβούλου ΑΘ. Ι. ΡΟΥΛΙΑ.

Έχω την τιμὴ να σας α ναφέρω τα εξής:

Η βαθειά μου πίστη στην Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού, συνετέλεσε στο να διατελέσω, για πολλές δεκαετίες, μέλος της Εκκλησιαστικὴς Επιτροπὴς του Ιεροὺ Ναοὺ Αγίας Αικατερίνης του χωριού μου Οινοχωρίου, την οποία υπηρετώ ακόμα και σήμερα παρὰ το 86ο έτος της ηλικίας μου.

Κατὰ τη διάρκεια της εκτέλεσης των καθηκόντων μου, επιδίωκα πάντοτε κάθε πράξη μου να υπηρετεῖ το καλῶς εννοούμενο συμφέρον της Εκκλησίας. Έτσι κατόρθωσα να συμβάλω τα μέγιστα στη ριζικὴ ανακατασκευὴ ἠ επισκευὴ και τον άρτιο εξοπλισμὸ όλων των εκκλησιῶν του χωριού μου ήτοι της Αγίας Αικατερίνης, Ευαγγελιστρίας, Αγίων Αποστόλων και Αγίου Αθανασίου.

Στη μακρόχρονη αυτὴ θητεία μου υποχρεώθηκα πολλές φορές να δώσω σκληρούς αγώνες, προκειμένου να προστατεύσω την Εκκλησιαστικὴ περιουσία από τους διαφόρους σφετεριστές της. Πάντοτε είχα σαν ιερὴ παρακαταθήκη ότι όλα τα ιερὰ και όσια που παραλάβαμε από τους προγόνους μας, θα έπρεπε να παραδοθοῦν ακέραια και αμόλυντα στις νεώτερες γενιές. Το θεάρεστο αυτὸ έργο μου αναγνωρίστηκε απ' όλους και παρουσιάστηκε μάλιστα στο παρελθὸν μεμψιμοιρία για μένα σχόλια από τις στήλες του Τύπου.

Στη διάρκεια της σημερινῆς μου θητείας, παρουσιάστηκε ένα σημαντικότατο πρόβλημα, σχετικὰ με τον Ιερὸ Ναὸ Αγίου Αθανασίου. Συγκεκριμένα η μεταλλευτικὴ Εταιρεία «Α.Ε.Μ. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ», ζητούσε την κατεδάφιση του ανωτέρω Ιεροὺ Ναοὺ και την ανοικοδόμησή του σε άλλη μακρινὴ περιοχή, ώστε να μην εμποδίζονται οι εξορυκτικὲς εργασίες της.

Τόσον εγώ, όσο και τα άλλα δύο μέλη της Εκκλησιαστικῆς Επιτροπῆς, αφοὺ λάβαμε σοβαρὰ υπόψη μας ότι: α) στο υπέδαφος του Ναοὺ και στον περίβολό του εμβαδοὺ 6'650 Μ2 δεν υπήρχε μετάλλευμα βωξίτη, β) Τα υπάρχοντα 172 αιωνόβια δέντρα (βελανιδιές) στο χώρο του Ναοὺ, συγκροτοὺσαν ένα αξιοθαύμαστο δασικὸ μνημείο της φύσεως, το οποίο έπρεπε να διατηρηθεῖ, γ) Η παλαιότητα του Ι. Ναοὺ, που βάσει γραπτῶν μαρτυριῶν χρονολογεῖται από το 1710 και δ) Η βούληση της πλειοψηφίας που δεν ήθελε την κατα στροφὴ του Ναοὺ και του ιεροὺ δάσους, για όλους τους ανωτέρω λόγους, ελάβαμε ΟΜΟΦΩΝΗ απόφαση για λόγους θρησκευτικοὺς, ιστορικοὺς, περιβαντολλογικοὺς και συναισθηματικοὺς να μην κάνουμε δεκτὸ το ανωτέρω αἰτημα της μεταλλευτικῆς εταιρείας και απορρίψαμε το οποιοδήποτε παζάρεμα των ιερῶν και οσίων που κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας.

Στην ομόφωνη αυτὴ απόφαση του Εκκλησιαστικοὺ Συμβουλίου εναντιώθηκε η Ιερὰ Μητρόπολη Φωκίδας και ιδιαίτερα ο Μητροπολίτης ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ, ο οποίος αντὶ να ταχθεῖ με τα συμφέροντα της Εκκλησίας και με το μέρος του αδυνάτου, δηλ. της Εκκλησιαστικῆς Επιτροπῆς, συμπαρατάχθηκε με το μέρος του δυνατοὺ δηλ. της «Α.Ε.Μ. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ» κατὰ τέτοιο τρόπο μάλιστα που έδιδε την εντύπωση ότι ενεργούσε ως εκπρόσωπος της Εταιρείας αυτῆς. Όταν οι προσπάθειές του δεν εκαρποφόρησαν, ώστε να ανατραπεῖ η ΟΜΟΦΩΝΗ απόφαση της Εκκλησιαστικῆς Επιτροπῆς, τότε κατὰ παράνομο και παράτυπο τρόπο, αγνοώντας τις αποφάσεις του αρμοδίου οργάνου, δηλ της Εκκλησιαστικῆς Επιτροπῆς εισήγαγε το θέμα αυτὸ στο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο φωκίδας, εισηγούμενος ο ίδιος προσωπικὰ την κατεδάφιση του Ι. Ναοὺ Αγίου Αθανασίου και την ανέγερση νέου ναοὺ σε άλλη τοποθεσία όπου δεν θα εμποδίζονται οι εξορυκτικὲς εργασίες της εν λόγω Εταιρείας. Η εισήγησή του αυτὴ έγινε δεκτὴ από το Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο και εκδόθηκε σχετικὴ απόφαση περὶ αυτοὺ. Για την εκτέλεσή της ακολουθήθηκε διαδικασία, που κατὰ τη γνώμη μου καταρρακώνει το γόητρο της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, αφοὺ θυμίζει τρόπους ενέργειας αλλοθρήσκων επιδρομέων.

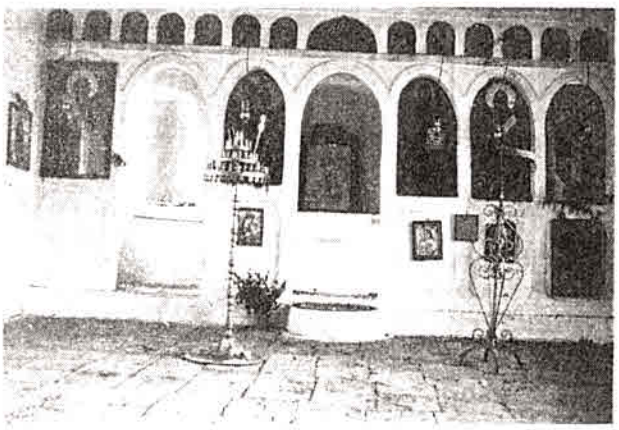

Το εσωτερικὸ της εκκλησιάς του ΑΗ ΘΑΝΑΣΗ. Χωρὶς ρωγμές και ακλόνητο στα φουρνέλα των ΒΩΞΙΤΩΝ. Αυτὸ είναι το «ετοιμόρροπο» ξωκκλήσι, Σεβ. Μητροπολίτη ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ;

Συγκεκριμένα:

Χωρὶς προηγούμενη ενημέρωση της Εκκλησιαστικῆς Επιτροπῆς για την απόφαση της κατεδαφίσεως του Ναοὺ και χωρὶς έστω μιὰς τυπικῆς ειδοποίησης κάποιας αρχῆς της Κοινότητας, μετέβησαν στο χώρο του Ιεροὺ αυτοὺ Ναοὺ εκσκαπτικὰ μηχανήματα της εν λόγω μεταλλευτικῆς Εταιρείας και με τον ταχύτερο δυνατὸ τρόπο κατεδάφισαν τον ιστορικὸ αυτὸ Ναό, εκθεμελιώνοντάς τον τελείως ώστε να μην μπορεῖ πλέον να εντοπίζεται η θέση της ὑπαρξής του. Τον δε εξοπλισμὸ του Ναοὺ, εικόνες, ιερὰ σκεύη κ.λπ. δίκην απορριμμάτων φορτώθηκαν σε φορτηγὸ αυτοκίνητο και κατὰ πληροφορίες απορρίφθηκαν... σε κάποια αποθήκη ανταλλακτικῶν του εργοταξίου της Εταιρείας ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ στο 51ο χιλμ. του Εθνικοὺ δρόμου Αμφίσσης — Λαμίας.

Είναι καταφάνερο, ότι όλα τα ανωτέρω συνιστοὺν βαρύτατα αδικήματα και ότι οι υπεύθυνοι της καταστροφῆς του Ιεροὺ Ναοὺ Αγίου Αθανασίου και του ιεροὺ αιωνόβιου δάσους του, πρέπει να διωχθοὺν ποινικὰ και εκκλησιαστικά.

Τούτο όμως για μένα δεν είναι καθόλου εύκολο, γιατὶ κατὰ πρώτο δεν μου το επιτρέπει το βαθὺ γήρας μου και κατὰ δεύτερο η αντιδικία μεταξὺ ενὸς ταπεινοὺ μέλους Εκκλησιαστικῆς Επιτροπῆς και ενὸς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη θα αποτελούσε καινοφανές παράδοξο για τα Εκκλησιαστικὰ χρονικά. Κατόπιν τούτου, για να προστατέψω την Ορθόδοξη Εκκλησία μας από τον διασυρμὸ της στα δικαστήρια, είμαι υποχρεωμένος, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την ανωτέρω απόφαση του Μητροπολιτικοὺ Συμβουλίου και την καταστροφὴ του Ιεροὺ Ναοὺ Αγίας Αικατερίνης της κοιν. Οινοχωρίου.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ — ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ
ΓΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΟΥΣ

Για την κατεδάφιση του Ι. Ν. Αγίου Αθανασίου και την καταστροφή του δάσους του ομώνυμου λόφου, οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι Παναγιώτης Αθ. Παπαπαναγιώτου, Αθανάσιος Πουρνάρας και Αθανάσιος Ι. Ρούλιας, προέβησαν στην ακόλουθη διαμαρτυρία — Καταγγελία:

«ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ: 1) Τον Μητροπολίτη Φωκίδας, κ. Αθηναγόρα, 2) Την Α.Ε.Μ. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ και 3) Τον Νομάρχη Φωκίδας και τις Υπηρεσίες του.

Τον καθένα για τα παρακάτω:

ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΔΙΟΤΙ:

Επί μία εξαετία προσπάθησε με κάθε τρόπο να προκαλέσει και να αποσπάσει απόφαση του Εκκλησ. Συμβουλίου της Ενορίας Αγ. Αικατερίνης Οινοχωρίου, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται και ο Ι. Ν. Αγ. Αθανασίου, για την μεταφορά του Ναού Αγ. Αθανασίου σε άλλη τοποθεσία, προκειμένου να διευκολύνει την Α.Ε.Μ. «ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ» στην επιφανειακή εξώρυξη βωξίτη.

Η τελευταία απόφαση (οριόψηφη) του Εκκλησ. Συμβουλίου, κατά Νόμον του μόνου αρμοδίου οργάνου για τη μεταφορά του Ναού ήταν και παραμένει αρνητική.

Ο Μητροπολίτης κ. Αθηναγόρας στην απέλπιδά του αυτή προσπάθεια, αναγκάστηκε, ποιός ξέρει πώς, να ανάψει το πράσινο φως στην ενδιαφερόμενη εταιρεία, να τολμήσει και να προβεί στην βεβήλωση και ιερουλία του Ναού του Αγ. Αθανασίου με άκρα μυστικότητα.

Σεβασμιώτατε, γιατί τόση μυστικότητα και τέτοιο μυστήριο;

Μήπως δε γνωρίζατε ότι ο Ναός κτίστηκε το 1710, όπως αυτό φαίνεται από πλάκα του Ναού και αλοίμονο αν εξαφανιστεί, και απετέλεσε χώρο λατρείας του Χριστιανισμού και προσευχής των Χριστιανών του Χωριού μας;

Μήπως γνωρίζετε ότι οι Τούρκοι κατακτητές, δεν τόλμησαν να μετακινήσουν ούτε ένα κεραμίδι από το Ναό στα χρόνια της σκλαβιάς;

Αν περ' ελπίδα αυτά δεν τα γνωρίζετε (και ίσως να είναι έτσι), γνωρίζετε όμως και εσείς και όλοι οι άλλοι ότι, ο Αλή Μπερίσα στην Αλβανία, ο Ντεκτάς στην Κύπρο, η Τσιλέρ στην Κωνσταντινούπολη, δεν τολμούν ούτε καν να αγγίξουν Χριστιανικές εκκλησίες.

Αυτό όμως που δεν τόλμησαν οι άπιστοι και δεν το τολμούν ακόμα, το τόλμησαν γκαγκαστερικά και με θράσος οι πιστοί! αριθμοί παράγοντες της Εταιρείας Βωξιτών και ψυχικά με την δική σας κάλυψη και ανοχή.

ΤΗΝ Α.Ε.Μ. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ ΔΙΟΤΙ:

Παρά τις συνεχείς προσπάθειές μας για καλή γειτονιά και συνεργασία, με την Κοινότητά μας, όπου αυτό χρειαζόταν, προχώρησε με άκρα μυστικότητα στην βεβήλωση και ιερουλία του Ναού, χρησιμοποιώντας μηχανήματα βαρέου τύπου, με σκοπό να εξαφανίσει κάθε ίχνος απ' την ύπαρξη του Ναού κάμνοντας παράλληλα επίδειξη ισχύος.

Κύριοι των μεταλλείων, μην υποτιμάτε τους απλούς και αδύνατους οικονομικά κατοίκους της Κοινότητάς μας. Έχουμε ψυχή τόση που μπορεί να συντρίψει τον Γολιάθ.

Μην ξεχνάτε όμως το κυριώτερο. Ούτε είστε σε θέση και δε μπορείτε άλλωστε ν' αγοράζετε τα πάντα.

ΤΟΝ ΝΟΜΑΡΧΗ ΦΩΚΙΔΑΣ ΔΙΟΤΙ:

Με απόφαση των αρμοδίων Υπηρεσιών της Νομαρχίας χαρακτήρισε ως βασική την περιοχή του Ναού έκταση επτά στρεμμάτων, ιδιοκτησίας του Ι. Ν. Αγ. Αθανασίου και την χάρισε ή επέτρεψε την καταπάτησή της στην εταιρεία των Βωξιτών, αγνοώντας οι υπηρεσίες αυτές τις νομικές διαδικασίες διαχείρησης και παραχώρησης εκκλησιαστικής περιουσίας.

Με την ίδια απόφαση, η εταιρεία των Βωξιτών και εδώ αδίστακτα εξαφάνισε το αιωνόβιο δάσος, ιδιοκτησίας του Ι.Ν. Αγ. Αθανασίου.

Ένας πρόχειρος δικός μας υπολογισμός, ανεβάζει την ζημιά απ' την καταστροφή του παραπάνω δάσους σε 4 ή 5 δισ.

ΘΡΗΝΟΣ...

«Επί των ποταμών Βαβυλώνος, εκεί εκαθίσαμεν και εκλαύσαμεν εν τω μνησθήναι ημάς της Σιών.

Επί ταις Ιτέαις εν μέσω αυτής εκρεμάσαμεν τα όργανα ημών.

... ...

Πώς άσωμεν την ωδήν Κυρίου επί γης αλλοτρίας;»

... ...

Ψαλμός Δαυΐδ ΡΑΣ 136

Σαν κεραυνός ήρθε το μήνυμα, ότι γκρεμίσανε τον Απ — Θανάση. Οδοιπόροι προσκυνητές ξεκινήσαμε να πάμε να δούμε αν ήταν αλήθεια, αφού δεν είχε ειδοποιηθεί κανένας στο χωριό, ούτε η Εκκλησιαστική Επιτροπή. Τα μάτια μας δεν πίστευαν, σε λίγο, αυτό που έβλεπαν. Εκεί που ήταν το ξωκκλήσι έχαινε τώρα μια τεράστια βαθειά γούρνα, βάθους τριών μέτρων, σκαμμένη ολόγυρα και γύρω μπάζα από χώματα ,χωρίς κανένα ίχνος κτίσματος, ξε θεμελιωμένος ο ναός, λές και αλλόθρησκοι βάρβαροι, αντίχριστοι με αβυσσαλέο πάθος και μίσος να ήθελαν να σβύσουν από τον κόσμο τη Χριστιανική πίστη.

Θέαμα συγκλονιστικό. Γονατίσαμε και κλάψαμε για την καταστροφή, σαν άλλοι Ισραηλίτες στη Βαβυλώνα. Μόνο που δεν υπήρχε δέντρο, να κρεμάσουμε τα όργανα του θρήνου μας, γιατί κι' αυτά τα είχαν κατακόψει και τα είχαν κάνει καυσόξυλα για εμπόριο.

Κλάψαμε όλοι, γιατί θυμηθήκαμε τόσα και τόσα για τον Απ—Θανάση:

Το γέροντα Άγιο με την πολιά γενειάδα να διαφεντεύει από το λόφο του και να προστατεύει όλα τα χωριά της περιοχής!

Σαν αστραπή πέρασαν από τη μνήμη μας λειτουργίες, λιτανείες, αγιασμοί, τελετές, ανθρώπινες εξομολογήσεις, χαρούμενα πανηγύρια με τραγούδια και χορούς, πρόγονοι και γονείς, φίλοι και συγγενείς προσκυνητές του Αγίου, και τα δάκρυα από τα μάτια μας δε σταματούσαν να τρέχουν, μαζί με το θρήνο της ψυχής μας!

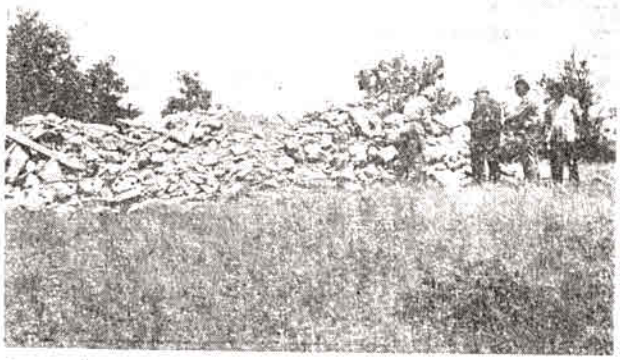

Οινοχωρίτες με ψυχική συντριβή θρηνούν την καταστροφή της εκκλησιάς του ΑΗ ΘΑΝΑΣΗ. Σκάβουν με τα χέρια τους, ανάμεσα στα συντρίμμια να βρούν τις δύο εγχάρακτες επιγραφές.

Ποιός ήταν αυτός ο βάρβαρος, που με το μηχάνημά του γκρέμισε το ξωκκλήσι και έσκαψε τον Ιερό τόπο; Όσο κι' αν εκτελούσε εντολές —για να βγάλει το ψωμί του— δε στοχάστηκε πως γκρέμιζε κείνη τη στιγμή ένα ξωκκλήσι αιώνων, με αμέτρητες προγονικές ψυχές που το σεβάστηκαν ως σήμερα ακόμα και οι αλλόθρησκοι Τούρκοι; Κι' αυτοί που έδωσαν την άδεια και τις εντολές της κατεδάφισης, δε σκέφτηκαν πως στη σημερινή δύσκολη εποχή για το Χριστιανισμό δεν γκρεμίζονται εκκλησίες και δε θίγεται το θρησκευτικό συναίσθημα των απλών ανθρώπων. Αλλά:

«Τα είδωλα των εθνών αργύριον και χρυσίον, έργα χειρών ανθρώπων»...

Ψαλμ. ΡΛΔ' 134

ΠΑΝ. Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΕΣ

Η ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΓΟΝΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Όπως κάθε χρόνο, πραγματοποιήθηκε και εφέτος, την Κυριακή στις 12 Ιουνίου 1994, η σεμνή θρησκευτική τελετή για την «Ημέρα Προγονικής Μνήμης». Έχει καθιερωθεί στις αρχές του μήνα Ιουνίου, οι επιζώντες Οινοχωρίτες να τιμούν την μνήμη όλων των αποθαμένων προγόνων τους. Εφέτος για την περίσταση της ημέρας αυτής, η σύναξη των συγχωριανών και των φίλων του χωριού μας ήταν εντυπωσιακά μεγάλη. Εκ μέρους του Συλλόγου μίλησε ο Αντιπρόεδρος ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ και είπε τα εξής:

«Ο Σύλλογος Οινοχωριτών Παρνασσίδας, έχει καθιερώσει κάθε χρόνο την εποχή αυτή την «Ημέρα Προγονικής Μνήμης», για να τιμηθούν όλοι οι μέχρι σήμερα μη επιζώντες Οινοχωρίτες. Συνεπώς η σεμνή θρησκευτική αυτή εκδήλωσή μας δεν γίνεται μόνο γι' αυτούς που σκοτώθηκαν στις 6 Ιουνίου 1943, κατά τον βομβαρδισμό του χωριού μας από τα αεροπλάνα του Στρατού Κατοχής, αλλά αναφέρεται γενικά σ' όλους τους προγόνους μας, αυτούς που γεννήθηκαν στον τόπο αυτό, πού πάλαιψαν εδώ για την επιβίωσή τους, που αγωνίστηκαν μέχρι την τελευταία πνοή τους να διαφυλάξουν και να διατηρήσουν ατόφιες και αμόλυντες τις πατρο παράδοτες αξίες της μικρής Οινοχωρίτικης κοινωνίας.

Από τα βάθη των αιώνων, οι πρόγονοί μας αυτοί, από γενιά σε γενιά, μας παρέδωσαν ως ιερές παρακαταθήκες, ήθη και έθιμα, ιερά και όσια και κάθε είδους υλικά και άυλα δικαιώματα της Οινοχωρίτικης Κοινωνίας, με την ανέκκλητη εντολή όλα αυτά εμείς σήμερα, να τα διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού και με την σειρά μας να παραδώσουμε τις αξίες αυτές, στις νεώτερες γενιές. Έτσι πρέπει να γίνεται στο διηνεκές, γιατί ιστορικά έχει αποδειχθεί ότι κοινωνίες που συγκρατούσαν κράτη, πόλεις ή χωριά και αγνόησαν ή απεμπόλησαν τις κοινωνικές τους αξίες, καποδυναμώθηκαν σιγά - σιγά και τελικά εξαφανίστηκαν κάμια και από το Χάρτη.

Δεν νομίζω ότι είμαι ο κατάλληλος να κρίνω, αν οι σημερινές γενιές της Οινοχωρίτικης Κοινωνίας ,ανταποκρίνονται σωστά ως θεματοφύλακες στις υποχρεώσεις τους απέναντι στους προγόνους μας.

Γεγονός πάντως είναι ότι οι πατεράδες και οι παππούδες μας παρέδωσαν σε εμάς ανάμεσα στα άλλα και μία Εκκλησία του ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, που διασώθηκε στο διάβα πολλών αιώνων γιατί την σεβάστηκαν ντόπιοι και ξένοι, φίλοι και εχθροί, Χριστιανοί και αλλόθρησκοι και αλλοίμονο επί των ημερών μας και συγκεκριμένα την 6ην Ιουνίου 1994 καταστράψηκε σαν σήμερα, γιατί η Πολιτεία (Νομάρχης και Δεσπότης) παρά την θερμή μας, την θυσιάσανε στον Μαμωνά, το θεό της Οικονομικής συναλλαγής και του πλούτου, δηλ. στην Α.Ε.Μ. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ.

Τώρα όσες καινούργιες άλλες εκκλησίες του Αγίου Αθανασίου κι αν φτιάξουμε, κατά την ταπεινή μου γνώμη, εμείς θα παραμείνουμε για πάντα υπόλογοι απέναντι στα παιδιά μας και τα παιδιά των παιδιών μας, γιατί δεν αποτρέψαμε την θεόβλητη αυτή πράξη. Τις εικόνες και τα ιερά σκεύη θα τα εγκαταστήσει κάποιος στην καινούργια εκκλησιά, με το «έτσι θέλω», τις αμέτρητες όμως ψυχές των προγόνων μας και τις εξομολογήσεις τους που περιφέρονται αιώνες τώρα στον καθαγιασμένο αυτό χώρο της εκκλησίας του Αγίου Αθανασίου που καταστράφηκε, ποιός θα τις υποχρεώσει να εγκαταλείψουν το χώρο που τους ανήκει για να πάνε στην καινούργια, πενταξένη γι' αυτές Εκκλησιά; Ο Δεσπότης; Ο Νομάρχης; Ο πρόεδρος της Κοινότητας; Ποιός; Πάντως οι ψυχές των προγόνων μας δεν πρόκειται να υπακούσουν στον οποιοδήποτε σύγχρονο αποφασίζομεν και διατάσσομεν ... Θα μείνουν εκεί που είναι... μέσα στα μπάζα της καταστροφής.

Τελειώνοντας θέλω να υπενθυμίσω ότι η 6η Ιουνίου θα αποτελεί πλέον απαρράβα ημέρα, ημέρα μεγάλου πένθους για το Οινοχώρι, γιατί η 6η Ιουνίου 1943 ήταν μέρα πολεμικής τραγωδίας, πόνου και φρίκης με τα πολλά θύματα του βομβαρδισμού και η 6η Ιουνίου 1994 είναι η ημέρα καταστροφής της εκκλησιάς μας του Αγίου Αθανασίου, μια ακόμα ημέρα θρήνου και ψυχικής συντριβής για το χωριό μας.

Ας είναι αιώνια η μνήμη όλων των προγόνων μας».

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στη φωτογραφία διακρίνονται: ο Σπ. Βλασόπουλος και η σύζυγός του Μάρω, ο Γ. Παρηγόρης και η σύζυγός του Μαρία, ο Τάκης Παπαπανογιώτου και ο Σπ. Ολύμπιος

Στην αρχοντική ταβέρνα «ΜΕΓΑΡΙΤΗΣ» στο Παγκράτι πραγματοποιήθηκε η ετήσια συνεστίαση των μελών του Συλλόγου. Μια θρυλική ζεστή με την άψογη εξυπηρέτηση, τα ποικίλα τερψιλαρύγγια της κοσμικής ταβέρνας και την ευχάριστη διάθεση των συνδαιτημόνων. Για την επικοινωνία των μελών του Συλλόγου η συνεστίαση θα επαναληφθεί το φθινόπωρο.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΣΤΙΣ 20.2.1994 πραγματοποιήθηκε η Τακτική ετήσια Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου, στο ξενοδοχείο ΑΣΤΥ Αθηνών. Ο πρόεδρος του Συλλόγου παρουσίασε τα πεπραγμένα του έτους 1993 και προσδιόρισε τους στόχους για το έτος 1994. Η Συνέλευση ενέκρινε το έργο της Διοίκησης και ευχήθηκε την συνέχιση του δημιουργικού της έργου.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

ΣΕ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ των μελών του Συλλόγου, στο ξενοδοχείο ΑΣΤΥ, κόπηκε η πρωτοχρονιάτικη πίτα και ανταλλάχθηκαν ευχές για τον καινούργιο χρόνο.

Το γόμισμα έπεσε στον Αθανάσιο Θεμ. Παπαπαναγιώ του. Του ευχόμαστε νάναι πάντα τυχερός στη ζωή. Μια μέρα γιορτής που έδωσε την ευκαιρία για το εορταστικό αντάμωμα όλων των μελών του Συλλόγου.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ

Το Αγουστιάτικο εορταστικό τριήμερο του Συλλόγου μας έγινε πλέον μόνιμος θεσμός. Έτσι και φέτος, το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου, αποφάσισε να οργανώσει πολιτιστικές και πνευματικές εκδηλώσεις στο τριήμερο 20.21.22)8.91, στο χωριό μας.

Η επιτροπή πολιτιστικών εκδηλώσεων, της οποίας προεδρεύει ο κ. ΣΠΥΡΟΣ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, θα επιμεληθεί την υλοποίηση του προγράμματος.

Ένα τριήμερο επικοινωνίας και ψυχαγωγίας, από το οποίο δεν πρέπει να λείψει κανείς.

ΤΟ ΤΑΞΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΤΑΞΙ απόχτησε το χωριό μας, με ενέργειες της Κοινότητας, να εξυπηρετεί Οινοχώρι, Σκλήθρο και Καλοσκοπή. Ο Κώστας Κοτσιμπός, είναι αυτός που στο εξής θα φροντίζει για τις μετακινήσεις μας. Πρέπει να τον συνδράμουμε να στεριώσει εσαγγελματικά στο χωριό. Όταν τον χρειαστείτε τηλεφωνείστε 0265)61321 και 61325.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΔΡΟΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΑ εργολαβικά φορτηγά αυτοκίνητα, μεγάλου βάρους, που κατασκεύασαν το δρόμο ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ—ΣΚΛΗΘΡΟΥ κατασιράφηκε ο τσιμεντόδρομος, στο κέντρο της κοινότητας, μήκους 300 μ. περίπου. Οι πάντες υποσχέθηκαν την γρήγορη α ποκατάσταση του δρόμου, πλην όμως μένει ακόμα κατεστραμένος και επικίνδυνος. Η Νομαρχία πρέπει να δώσει ΑΜΕΣΗ ΛΥΣΗ.